

samme Dage, hvor den højtærede Indenrigsminister stod og uddelte Elskværdigheder til Arbejderne, i de samme Dage, hvor han sagde, at der var dog Lyspunkter, steg Arbejdsløsheden med 700—800. Dette Problem er ikke fejlet til Side med den Afstemning, der nu formentlig om lidt skal foregaa, hvorunder man vil forkaste Forslaget om Iværksættelse af Arbejder og saadanne Værneforanstaltninger for Industrien, der kunde tænkes at virke til Fremskaffelse af Arbejde. Dette Problem er ikke afvist, selv om den højtærede Indenrigsminister nok saa ofte siger, at Statskassen ikke har Raad til at ofre 400 000 Kr. ekstraordinært paa Forhøjelse af Arbejdsløshedsunderstøttelsen i Vinterkvartalet. Spørgsmaalet vil leve videre efter den Forhandling, som nu finder Sted, og de arbejdsløses retmæssige Krav er blevet underbygget overmaade stærkt ved den elskværdige Holdning, som Flertallet og Regeringen har ment at burde indtage overfor Storkapitalens ledende Folk. Det, vi har ønsket, gentager jeg, var positivt Arbejde, Arbejde iværksat af Staten, Arbejde fremhjulpet ved Statsforanstaltninger overfor den private Industri. Vi ønsker en økonomisk Politik af en anden Beskaffenhed end den, der er ført i Aarene siden 1920. Vi ønsker en Politik, hvis Formaal er at opretholde den gennem et halvt Hundrede Aar opvoksede danske Industri, som har trukket til sig en Arbejdshær, der vel med Rette kan gøre Fordring paa, at den ikke pludselig kastes ud i Erhvervsløshed med Udsigt til, at denne skal være vedvarende. Paa samme Maade, som „Nationaltidende“ forleden gjorde gældende, at naar man har lokket Folk ind paa Banen som Statsfunktionærer og Embedsmænd, skal man ikke pludselig gøre deres Vilkaar saa ringe, som der er Tale om i Nedskæringsplanerne, paa den samme Maade forekommer det mig, at Industriens Arbejdere, der gennem mange Aar har uddannet sig just for denne Industri-virksomhed, kan gøre Krav paa, at der tages nødvendigt Hensyn til, at disse Industrier opretholdes, saaledes at ogsaa Arbejdermassen ved disse Industrier fremdeles kan finde deres Livsudkomme dér. Dette kan, det ved vi jo, gennemføres, selv i disse sørgelige, økonomisk usle Tider. Overfor de Vanskeligheder, der melder sig overfor Udlandet, overfor den Konkurrence, der fremtræder som en i høj Grad usmagelig Spekulation i det unaturligt lave Prisniveau, der fremskaffes paa Grund af Pengenes synkende Værdi, overfor denne Spekulation kan man iværksætte Statsforanstaltninger saavel sigtende til at regulere Im-

porten som til at regulere og stabilisere Valutaforholdene i vort eget Land, ligesom man, hvad jeg gentagne Gange har haft Lejlighed til at fremhæve, utvivlsomt ogsaa kan forøge Landets Eksportmuligheder ikke mindst ved en mere forstandig Holdning overfor det store Rusland, end man hidtil har udvist. Dette er de Linier, hvorefter vi ønskede, at vi skulde bevæge os i den kommende Tid; men jeg har forstaaet af de Udtalelser, der er fremkommet, at en saadan Politik vil man ikke føre. Jeg har nu under Landmandsbankdebatten hørt ganske enkelte svage Røster fra konservativ Side i Retning af, at det var netop en saadan støttende økonomisk Politik, man maatte ind paa i kommende Tider, men jeg forstaaer ikke, hvorledes eller hvorfor man skulde komme ind derpaa, naar alt, hvad der foreligger officielt, viser os, at Regeringen netop afviser en saadan. Man har afvist dem, der kom paa Industriernes Vegne og bad om Fortsættelse af den Smule Importregulering, som er gennemført, og man har ikke med eet Ord tilkendegivet nogen Villighed til at gaa videre ad den Vej. Det, som derfor fremtræder som Resultat af denne Forhandling, er, at den høje Regering støttet af sit Parti og støttet ogsaa ved den Tilkendegivelse, der er kommet fra det konservative Folkeparti, vil afvise saavel vort Forslag til Dagsorden som det, der fra anden Side er stillet, og hvis Formaal jo kun er at tilvejebringe en samlet Overvejelse af og Forhandling med Erhvervene om, hvilken Virksomhed der kunde udfoldes til Gavn for de arbejdsløse og til Modvirkning af den forhaandenværende Arbejdsløshed. Jeg har ikke haft Indtryk af, at der er noget som helst at vente i disse Retninger fra de to Partier, der har Flertallet, men saa ligger Answeret ogsaa hos dem, der modsætter sig Bestræbelser gaaende ud paa at tilvejebringe positivt Arbejde. Jeg har set i en Avis i Dag, at det, der havde Betydning, var just Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Pitzner om den økonomiske Politik, man maatte ønske i Fremtiden. Jeg erkender, at hvis man fik nogen som helst Tilkendegivelse af, at man vilde følge en saadan Politik, var det ogsaa betydende og afgørende; det vilde i alt Fald i nogen Grad kunne afhjælpe Arbejdsløsheden, hvad vi jo ogsaa snese af Gange nu har paavist. Men for saa vidt der ikke fra Regeringsbænken gives Tilsagn om, at det just er en saadan økonomisk Politik, en Fortsættelse og videre Udførelse af den Importreguleringspolitik, der er paabegyndt, kan